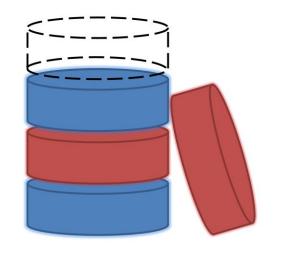
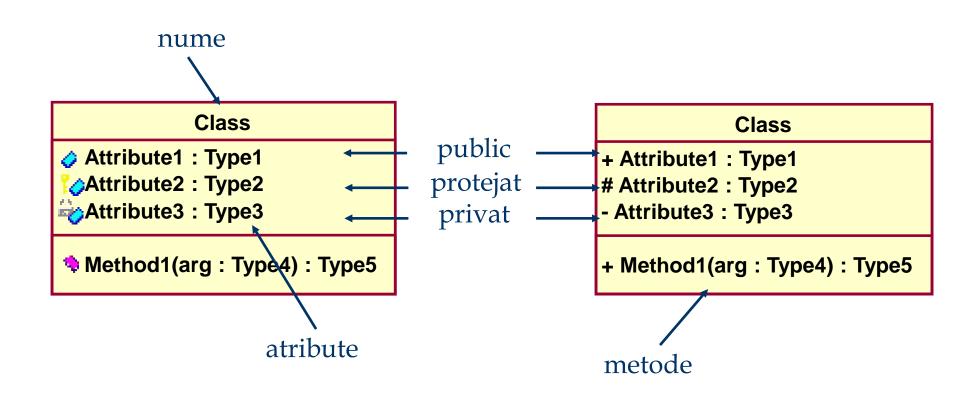
Proiectarea bazelor de date

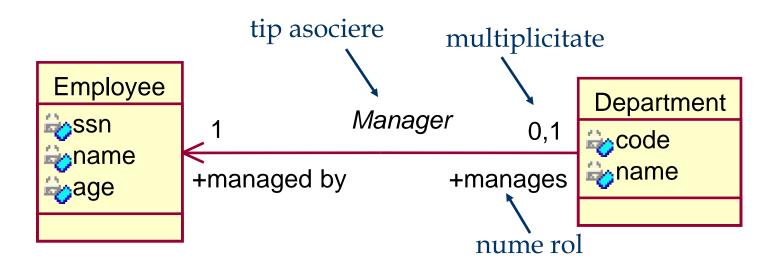
Proiectarea bazelor de date

- Proiectare conceptuală (ex. diagrama de clase)
  - Identificarea entităților și a relațiilor dintre ele
- Proiectarea logică
  - Transformarea modelului conceptual într-o structură de baze de date (relațională sau nu)
- Rafinarea bazei de date (normalizare)
  - Eliminarea redundanțelor și a problemelor conexe
- Proiectare fizică și eficientizare
  - Indexare
  - De-normalizare!

Diagrama de clase UML - Clase

Diagrama de clase UML - Asocieri

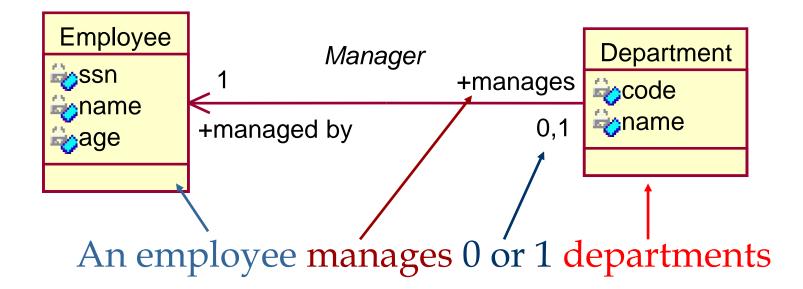

- Multiplicități:
  - valori: 4,5
  - intervale: 1..10
  - nedefinit: *

- Navigabilitatea asocierii:
  - un sens
  - bidirectional

Diagrama de clase UML - Asocieri

■ Citirea numelor de rol

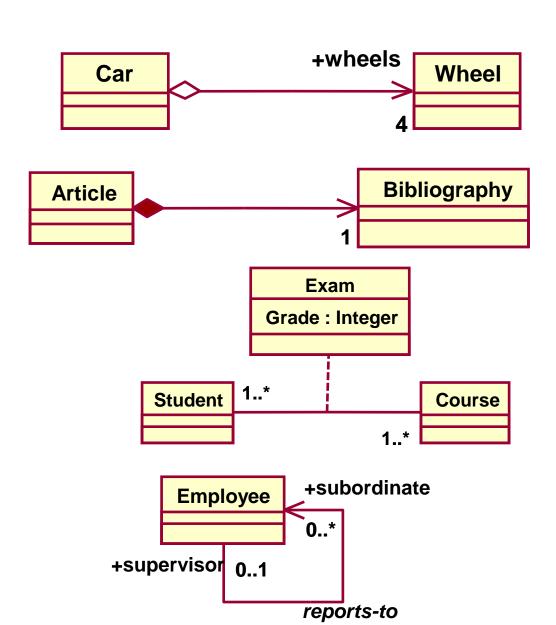

Diagrama de clase UML - Asocieri

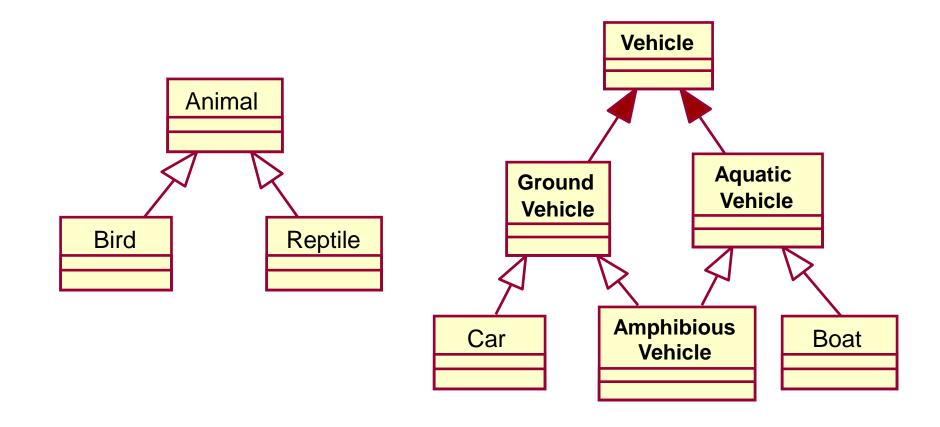
- Agregare
  - asociere parte-întreg
- Compunere
  - "weak entities"

■ Clasă asociere

■ Asociere reflexivă

Diagrama de clase UML - Moștenire

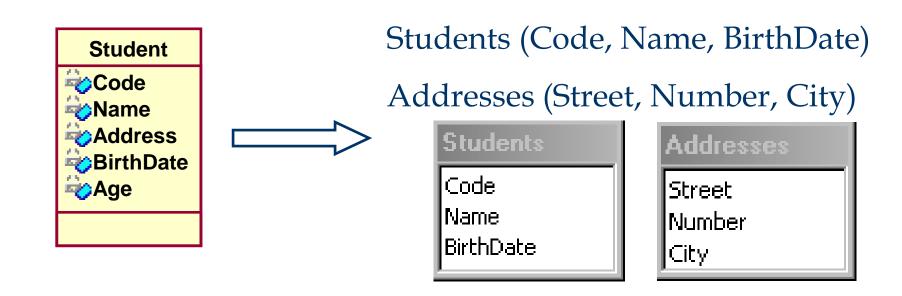

Modelul conceptual ⇒ bază de date relațională

- Transformare 1:1 a claselor în tabele:
  - Prea multe tabele pot rezulta mai multe tabele decât este necesar
  - Prea multe op. *join* consecință imediată a faptului că se obțin prea multe tabele
  - <u>Tabele lipsă</u> asocierile m:n între clase implică utilizarea unei tabele speciale (*cross table*)
  - <u>Tratarea necorespunzătoare a moștenirii</u>
  - Denormalizarea datelor anumite date se regăsesc în mai multe tabele

Transformarea claselor în tabele

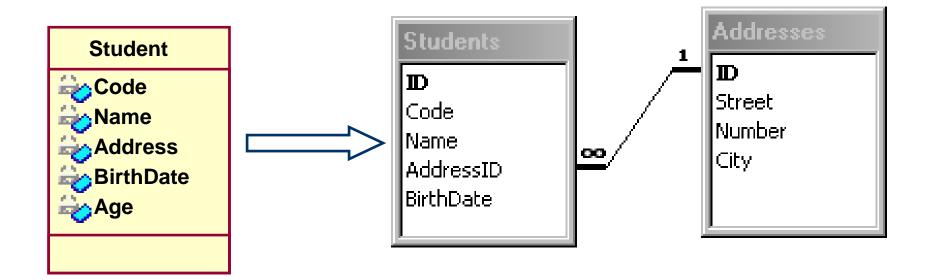
- Numele tabelei reprezintă pluralul numelui clasei
- Toate atributele simple sunt transformate în câmpuri
- Atributele compuse devin tabele de sine stătătoare
- Atributele derivate nu vor avea nici un corespondent în tabelă

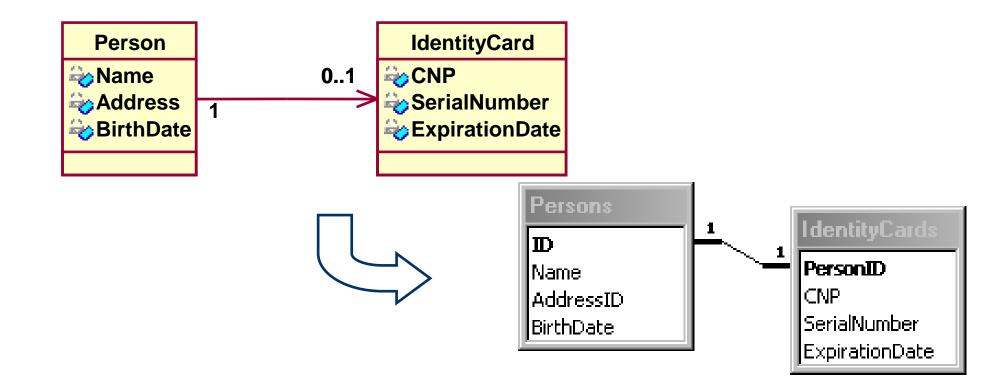
Transformarea claselor în tabele

- Chei surogat chei care nu sunt obținute din domeniul problemei modelate
- Conceptul de cheie nu este definit în cadrul claselor UML
- O bună practică: utilizarea (atunci când este posibil) a cheilor de tip întreg generate automat de SGBD:
  - uşor de întreținut (responsabilitatea sistemului)
  - eficient (interogări rapide)
  - simplifică definire cheilor străine
- Disciplină de proiectare a BD:
  - toate cheile surogat vor fi numite ID
  - toate cheile străine se numesc **<NumeTabel>ID**

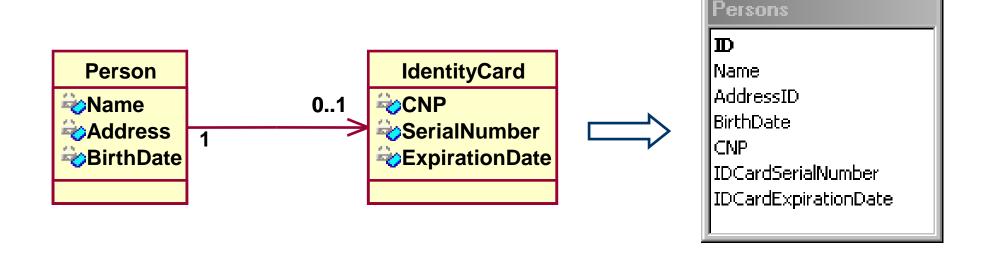
Transformarea claselor în tabele (cont)

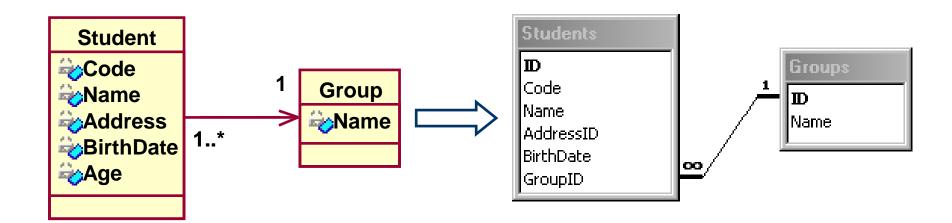
- **1**: 0,1
  - se crează câte o tabelă corespunzătoare fiecărei clase implicate în asociere
  - cheia tabelei corespunzătoare multiplicității "0, 1" este cheia străină în cea de-a doua tabelă
  - o singură cheie va fi generată automat (de obicei cea corespunzătoare multiplicității "1")

- **■**1:1
  - se crează o singură tabelă ce conține atributele ambelor clase asociate
  - aceasta variantă de transformare se aplică şi asocierilor "1 : 0,1" atunci când este vorba de un număr relativ mic de cazuri in care obiectele primei clase nu sunt legate de obiectele celei de-a doua clase

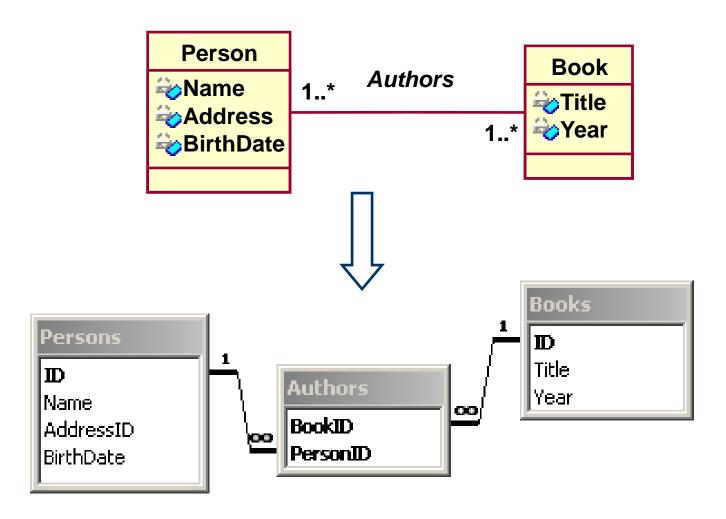

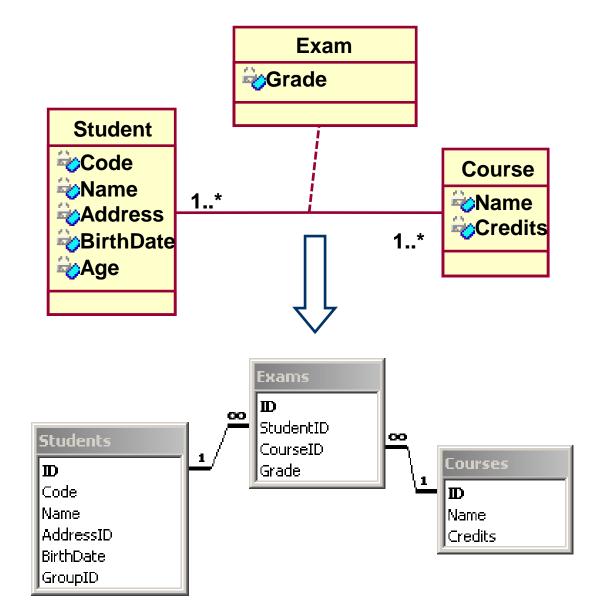
- **■** 1 : 1..*
  - se crează câte o tabelă corespunzătoare fiecărei clase implicate în asociere
  - cheia tabelei corespunzătoare multiplicității " 1" este cheia străină în cea de-a doua tabelă, corespunzătoare multiplicității "1..*"

■ 1..* : 1..*

- se crează câte o tabelă corespunzătoare fiecărei clase implicate în asociere
- se crează o tabelă adițională numită tabelă de intersecție (*cross table*)
- cheile primare corespunzătoare tabelelor inițiale sunt definite ca și chei străine în tabela de intersecție
- cheia primară a tabelei de intersecție este, de obicei, compusă din cele două chei străine spre celelate tabele. Sunt cazuri în care se utilizează și aici cheie surogat.
- dacă asocierea conține o clasă asociere, toate atributele acestei clase vor fi inserate în tabela de intersecție
- uzual, numele tabelei de intersecție este o combinație a numelor tabelelor inițiale dar acest lucru nu este necesar.

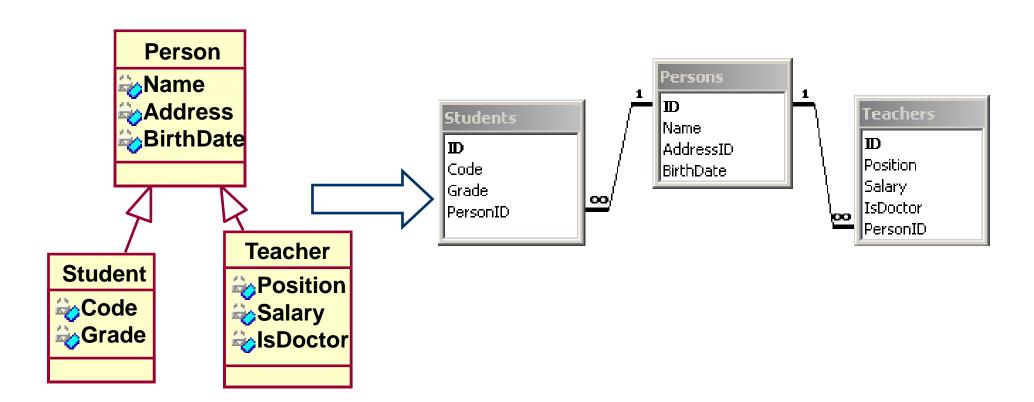

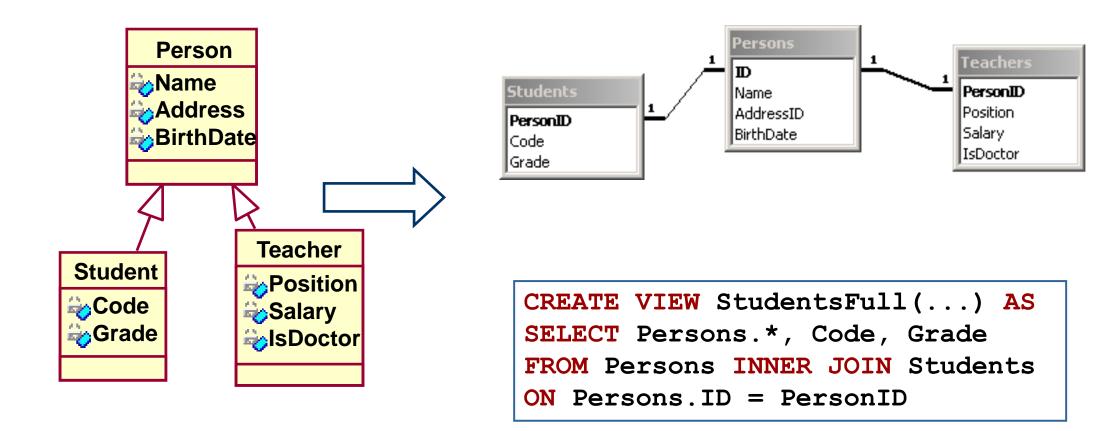

Metoda 1

Presupune crearea câte unui tabel corespunzător fiecărei clase și a câte unui *view* pentru fiecare pereche super-clasă/subclasă

- Flexibilitate permite adăugarea viitoarelor subclase fără impact asupra tabelelor/*view*-urilor deja existente
- Implică crearea celor mai multe tabele/view-uri
- Posibile probleme de performanță deoarece fiecare access va implica execuția unui *join*

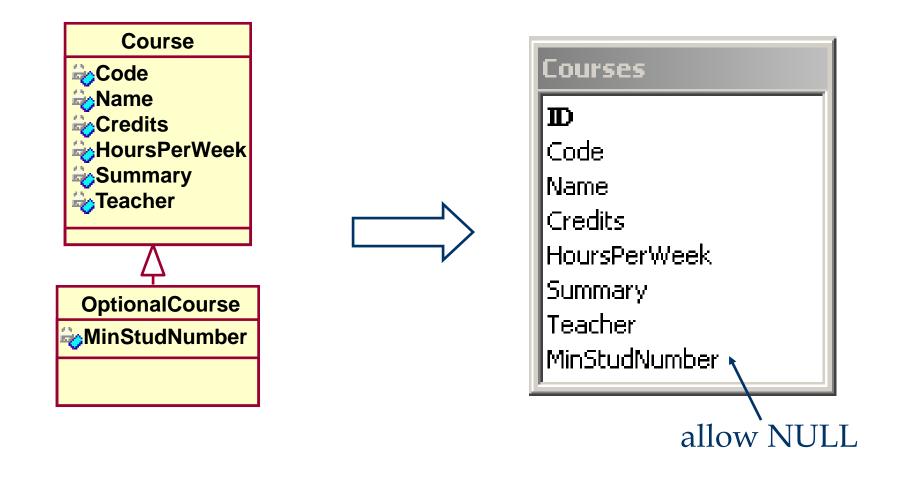

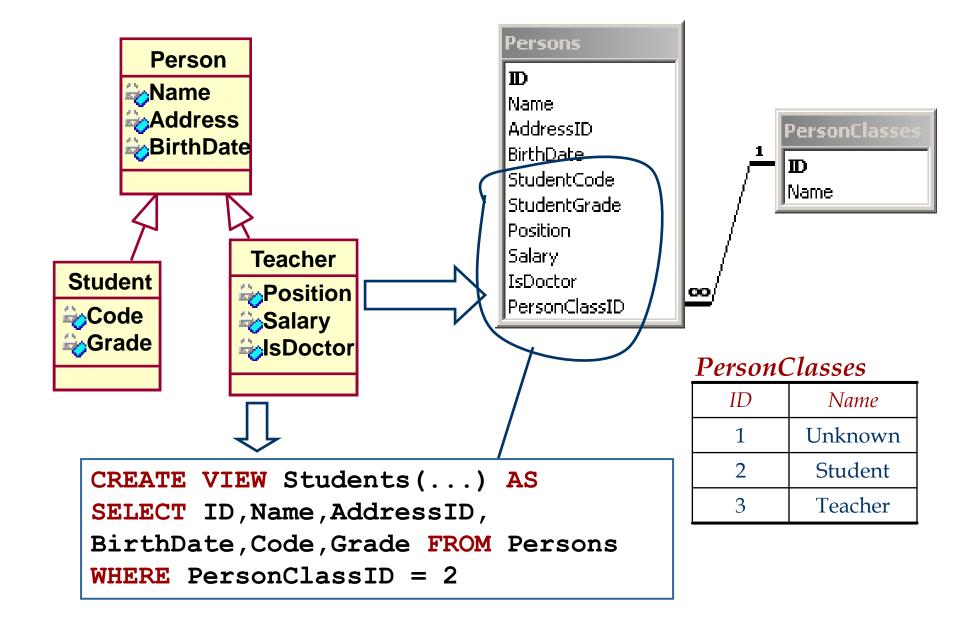

Metoda 2

Se crează o singură tabelă (corespunzătoare superclasei) și se denormalizează toate atributele subclaselor acesteia.

- Implică crearea celor mai puține tabele/view-uri -opțional, se poate defini o tabelă de subclase și view-uri corespunzătoare fiecărei subclase.
- Se obține, de obicei, cea mai mare performanță
- Adăugarea unei noi subclase implică modificări structurale
- Creştere "artificială" a spațiului utilizat

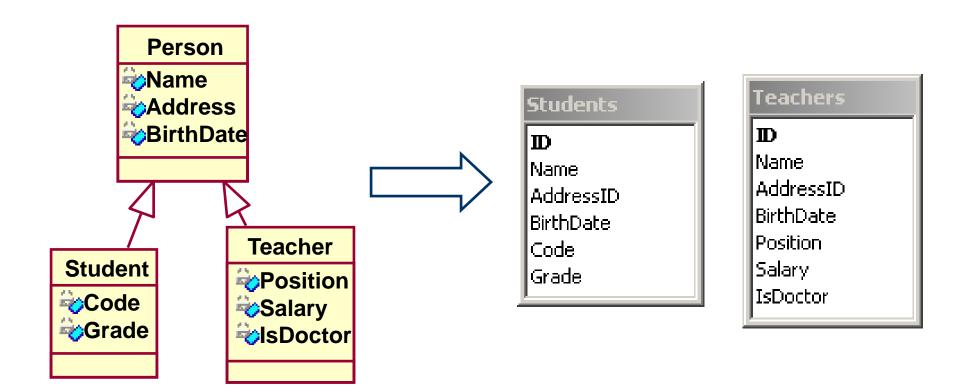

Metoda 3

Presupune crearea câte unui tabel corespunzător fiecărei subclase și de-normalizarea atributelor super-clasei în fiecare dintre tabelele create

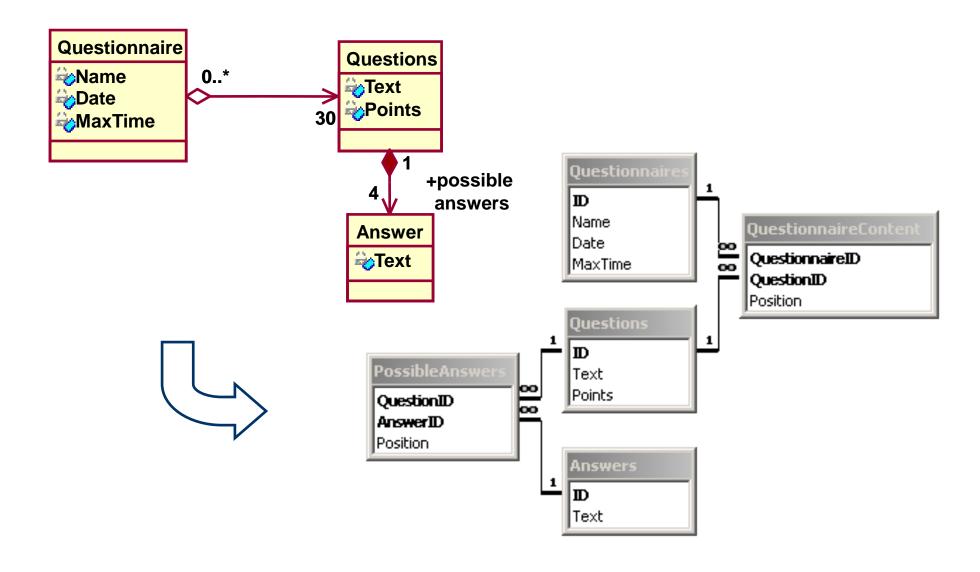
- Performanța obținută este satisfăcătoare
- Adăugarea unei noi subclase **nu** implică modificări structurale
- Posibilele modificări structurale la nivelul superclasei affecteaza toate tabelele definite!

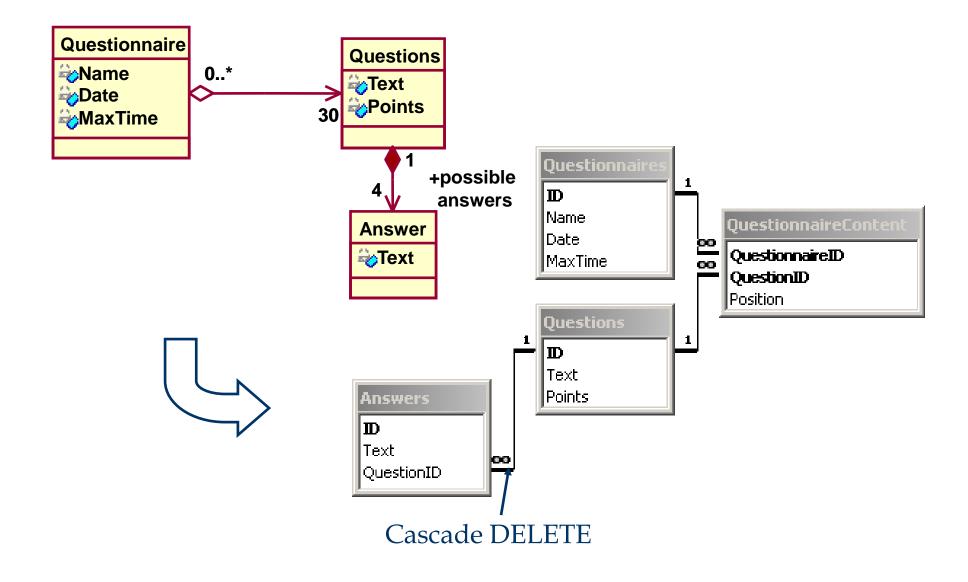

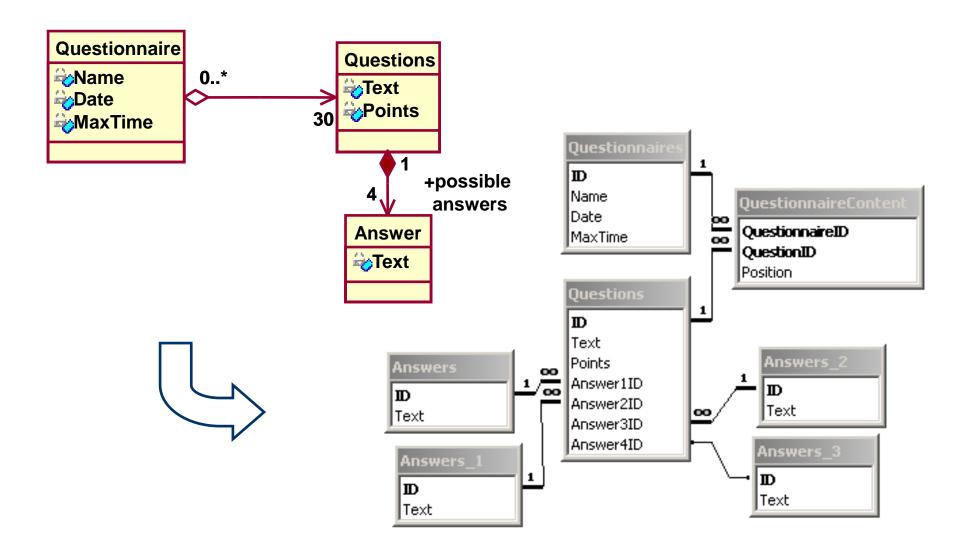
Care este metoda potrivită?

- Dacă numărul înregistrărilor stocate în tabele este redus (deci performanța nu reprezintă o problemă), atunci poate fi selectată cea mai flexibilă metodă Metoda 1
- Dacă superclasa are un număr restrâns de atribute (comparativ cu subclasele sale) atunci metoda potrivită este Metoda 3.
- Dacă subclasele au instanțe puține atunci cea mai bună este utilizarea Metoda 2.

- Agregarea şi compunerea sunt modelate în mod asemănător modelării asocierilor
- În cazul relațiilor de compunere de obicei se utilizează o singură tabelă (*cross-tables*) deoarece compunerea implică mai multe relații 1:1
- Numărul fix de "părți" într-un "întreg" presupune introducerea unui număr egal de chei străine în tabela "întreg"
- În cazul implementării compunerii în tabele separate este necesară setarea "ştergerii în cascadă" (în cazul agregării acest lucru nu este necesar)

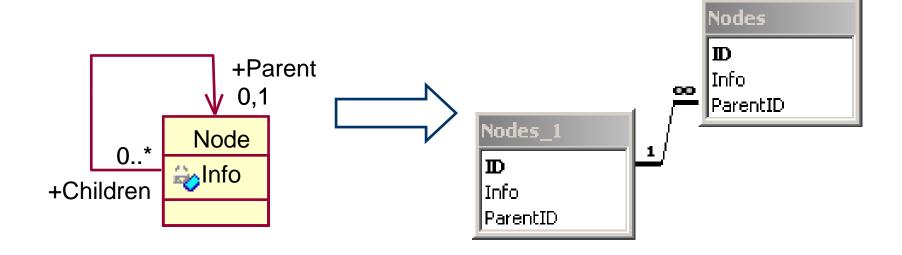

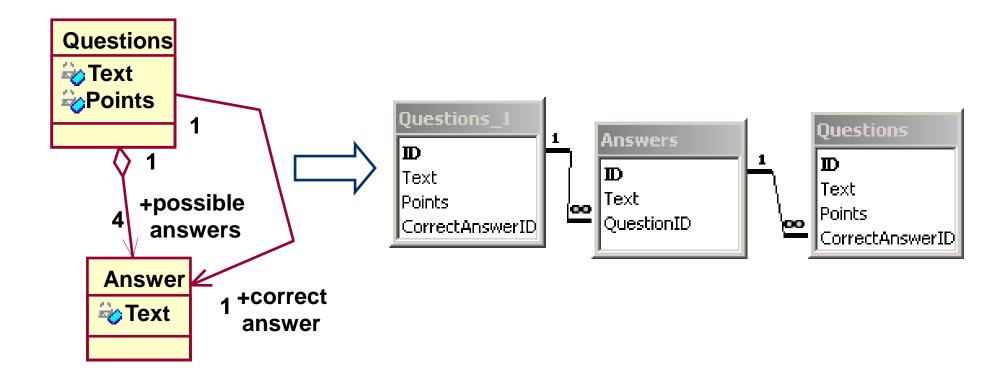
Transformarea auto-asocierilor

- Se introduce o cheie străină ce pointează spre aceeași (numit *relație recursivă*)
- Dacă este setată proprietatea ștergerii în cascadă există 2 înregistrări care se referă reciproc, ștergerea uneia dintre ele va genera o eroare

Transformarea auto-asocierilor

■ "Ştergerea în cascadă" generează o problemă similară și în cazul a două tabele ce se referă reciproc

Generarea automata a bazelor de date

- CASE tool: instrument de modelare vizuală
- Automatizează anumiți pași privind translatarea diagramelor de clase în tabele relaționale.
  - Este necesară și intervenția manuală
- Object-Relational Mapping (ORM)
  - biblioteci/componente ce generează comenzi SQL de creare a tabelelor si manipulare a datelor
    - Hibernate (Java),
    - Entity Framework, NHibernate (C#),
    - Django ORM, SQLAlchemy (Python)